

בפעם הראשונה התמנתה אשה לתפקיד של כתבת לענייני מישטרה ופלילים בין שוטרים וגנבים

אף פעם לא תמצאי חתן אם תעבדי כליכר קשה. והיא השיבה לו: "שטויות. תן לי לבנות את עצמי ותראה איך שהעבודה לא מפריעה לחיים הפרטיים שלי".

החברה החליטה להכין לה תרגיל. הם ידעו כי היא קבעה פגישה עם אחד ממחזיריה. דקות אחדות לפני הפגישה צילצל הטלפון בביתה, והיא התבקשה לצאת לכתבה. בלי כעיות ביטלה

המסוק המכוון את תנועת כליהרכב בשעות הבוקר.

הנהגים בדרכים התרגלו לשמוע את כרמלה מנשה מדווחת להם מהמסוק המשטרה. כשלא נמצאו כתבים שייצאו למשימות בשעות בלתישגרתיות, תמיד נמצאה כרמלה. לא היתה פעם שהשיבה בשלילה כשהטילו עליה משימה. אהרון ברנע, כתב־הרדיו לעניינים

העורך הראשי של התוכנית הפופולרית קול ציבעי הרשת. והטיל עליה להכין כתבות בשידור חי לתוכנית היומית שלו. כרמלה טוענת כיום כי הכתבות בקול ציבעי הרשת היו בשבילה סטאו' בלתי־רגיל, בית־ספר לכתבות רדיו.

מאוחר יותר עברה למחלקת התוכניות הרדיו־מנטריות וערכה את התוכנית ארץ חמדת. אך הצעירה הטמפרמנטית לא התפקדה בתוכנית אחת לשבוע. היא חיפשה אתגר, חלמה להגיע לחדשות. מנהל מחלקת החדשות בתקופה ההיא, רוני דניאל, התבטא לא אחת כי לרעתו אשה אינה יכולה לעבוד במחלקתו. שכן זו עבודה לגברים בלבד.

כרמלה לא הסכימה איתו. אחרי הכל היתה רווקה, חופשיה מהתחייבויות. גם הרומן הממושך

ההודמנות נקרתה בדרכה כאשר השרון גרעון הוד, שעשה את התוכנית אור־ירוק, הציע לה להכין כתבה לתוכנית.

מי שזוכר אותה בתקופה ההיא מתאר אותה כהיסטרית גמורה. היא עצמה אזהבת לספר כי פחדה פחד־מוות. "אחרי הכל", אמרה פעם ל"ידידה", כל העניין של קורס־שדרים היה כרי לצאת מאחורי שולחן־הפקידות. אני לא הייתי מאלה שכתבו לעלון בית־הספר. חלמתי על כתבות, אבל לא הייתי בטוחה שאני מסוגלת".

כרמלה נשלחה להכין כתבת־מישאל בין נהגים. בנוקר שבו שודרה הכתבה היא קמה ב־6, כדי להאזין לעצמה. לחבריה הקרובים, המעטים שפירגנו לה, סיפרה כי היא הרגישה לא בנוח כחצר של קול־ישראל. היא ידעה שהנשמות הטובות מתלחשות: "מה היא? בסך הכל פקידה

כתבת־מישטרה מנשה להיכנס לסנדלים של מייק הולר

כרמלה את הפגישה. מאוחר יותר הסבירה כי אם אדם רוצה לרכוש לו שם להוכיח שהוא טוב, הוא צריך לפחות בתחילת הדרך לתת את המקסימום. והמקסימום זה גם על חשבון החיים הפרטיים.

אחרי שהוכיחה לאחרים עליה כי היא כתבת מוכשרת, קיבלה את נושא הכריאות. היא הצליחה להפוך את הנושא המשעמם לנושא חרשת ראשון במעלה. כמעט שלא היתה מהדרת חדשות בלי ידיעה בנושא הכריאות. כמעט שלא היה יומן בלי כתבה של כרמלה מנשה. מהר מאוד החלו הממונים מטילים עליה סיקור של נושאים חשובים גם בתחום הכלכלי, כמו מו"מ מיקצועי ושכריות. בתקופת הבחירות הוטל עליה לסקר את תמ"י.

החל מהשבוע נכנסת כרמלה מנשה לנעליו של מייק הולר. כשהיא נשאלת איך ההרגשה היא משיבה בהומור: "מייק אמר לי להגיד שאי־אפשר להיכנס לנעליים שלו, כי הוא תמיד נועל סנדלים".

ברגע של גילוי־נפש היתה כרמלה מוכנה להתייחס לעבודתה של אשה במחלקת־החדשות. ואמרה: "העבודה הזאת, אם רוצים לעשות אותה טוב, מצריכה שעות רבות. קשה הדוק עם המרד־איניים וכיסוי מכל הכיוונים. אני לא מתפלאת שאין בחורות בחדשות. זה לא בגלל הרדיו, זה מפני שלאשה שהיא גם אם לילדים זה בלתי־אפשרי. את צריכה להיות צמודה לאיתורית ולטלפון 24 שעות ביממה. כולל שבתות וחגים".

ככתבת לענייני־מישטרה עומדת כרמלה מנשה לסקר מיקרי רצח, אונס, שוד וצרות אחרות.

יש להניח שהאיתורית והטלפון לא יתנו לה רגע מנוחה. בשעה שמאוינה יישנו את שנתם בלילות, יעיר אותה הטלפון. היא תקום במהירות ומיטתה החמה, תיכנס לאוטוביאנקו שלה ותדחה אל מקום האירוע. היא תילאץ לראות גוויות, זונות, סמים וטרסורים. לשכוח שהיא בעצם ילדה טובה מבית טוב, ולדרווח על מה שיראו עיניה ויקלטו אוזניה.

כששואלים אותה איך תעמוד בזה, היא משיבה, שלמרות שאסור לה להתראיין, היא מוכנה להצהיר באופן חד־משמעי־זבורי: "אני אעמוד בזה. ועוד איך אעמוד בזה". כרמלה מנשה. עוד נשמע ממנה.

כרמלה בעריכה של כתבה (לידה: טכנאי־רדיו יעקב בלסנבוים) הבחורה שהגיחה מאחורי שולחן־הפקידות

שלה עם גירעון לביארי בא אל סיומו. היה לה כל הזמן שבעולם להקריש לעבודה. היא ידעה שתוכל להימצא בשטח בכל שעה, לענות לכל קריאת טלפון ולבלות שעות ארוכות באולפן.

היא סיפרה על רצונה לעבוד בענייני חדשות לכמה מירידיה. היו כאלה שראו בה אסטרטג נאותית, החולמת על דבר בלתי־אפשרי. אך דו"ק עורך ספיר, מפקח־לילה במחלקת־החדשות, החליט לעזור לה. ככל פעם שהיה חסר לו כתב, הוא פנה אל כרמלה.

מזלה של מנשה התמול, ואף אחד מהכתבים לא הצליח לתפקד ככתב במסוק. "כולם הקיאו", סיפרה, "או לא אהבו לטוס". היא לא הקיאה ודווקא אהבה לטוס. עלתה בכל בוקר ב־6 על

של הטכנאים. מה, היא חושבת שהיא יכולה להיות עיתונאית?

כרמלה ידעה, כי בכל מקום־עבודה קשה מאוד לעבוד מטטאטוס אחד לאחר. על אחת כמה וכמה במקום תחרותי כמו הרדיו. לא אחת היתה אומרת, שהיתה מעריפה להגיע לרדיו בגיל 26, ולא בגיל 20. שבו התחילה. במיוחד היתה מתרגזת כאשר היו אומרים לה: כל הכבוד, איזה מעבר יפה מפקידה לעיתונאית! "מה, אני סינדרלה?" נהגה לשאול את המעוררים. "הרי למדת באוניברסיטה והיה ברור שלא אשאר פקידה כל חיי".

היא תמיד נהגה למחות נגד מחמאות בסיגנון זה ולהסביר, שרוב העיתונאים התחילו בקטנות והגיעו לרדיו אחרי שסיימו לימודים באוניברסיטה. היא פשוט למדה כשעבדה כפקידה ברדיו, הם למדו כשהיו מלצרים או פקידים במקום אחר.

ערכיים, שהיה תקופה קצרה ראש מערכת־החדשות בתל־אביב, סיפר: "הייתי צריך לשכנע את המנהלים שכאשר אין ברירה, אפשר לקחת את כרמלה".

היא נאחזה בציפורניה ככל הודמנות שניתנה לה, והסתובבה בהרגשה קשה. בין כתבה לכתבה היא היתה מוליה דמעות, אך את איכותה ככתבת הצליחה להוכיח בפרק זמן קצר ביותר. בתקופת הבחירות המוניציפאליות הפעילו אותה מחוסר כוח אדם. כרמלה עבדה מ־7 בבוקר עד הצות. כל חייה הוקרשו לעבודה. היא היתה נחושה בדעתה להצליח ויהי־מה. בעבודתה ראתה שליחות — לא רק להוכיח את עצמה, אלא גם להחזיר לכל אותם שלא האמינו כי נשים יכולות לעבוד במחלקת־החדשות, להוכיח להם מנה אחת אפיים, שהן כן מתאימות.

עוד נשמע

העבודה פגעה כמובן בחייה החברתיים. באיחת משיחות הלילה במערכת אמר לה אמנון נדב, כתב לענייני־מיפלגות: "מה יהיה, כרמלה? נדב, כתב לענייני־מיפלגות: "מה יהיה, כרמלה?"

חברים מספרים על כרמלה

חבריה לעבודה של כרמלה מנשה ומנהליה אינם יכולים שלא להתפעל מעבודתה הטובה. ינאל רום, מנהל חטיבת־החדשות בקול־ישראל, אמר השבוע: "היא כתבת מצויינת. ואני בטוח שתצליח בעבודתה ותעשה אותה טוב. להיות כתבת זה לוותר על הרבה דברים, וכרמלה עושה זאת. הלוואי שהיו לי עוד חמש כמוה".

אמנון נדב, כתב־הרדיו לענייני־מיפלגות ויו"ר ועד־העובדים, אמר: "היא טובה גם מבחינת הפוטנציאל וגם מבחינת עבודתה בשטח. היא אחת הכתבות החדשות הטובות שלנו. ויש תוצאות. יש לה הכישרון לתפוס חדשות ולעזור קשרים. הבחורה עובדת יום ולילה. כשעבדנו יחד בבחירות, הייתי המום מכושר־העבודה שלה. וגם אחר־כך. כשעבדה על נושאים כמו צרכנות ובריאות. היא היתה עובדת משש בבוקר עד חצות. היא השתלבה גם מבחינה חברתית במערכת. ואנשים לא מנסים לשים לה רגליים. האמת היא שהמינוי שלה מפתיע לפחות. אם לא יותר, מן המינוי של טלי זלינגר ככתבת צבאית של דבר".

חברים אחרים במערכת אמרו כי עד עכשיו כרמלה היתה כל היום במערכת ובעבודה. עכשיו, עם קבלת התחום החדש, תהיה גם כל הלילה.

מסוק ההזדמנויות

עבודה כי הסכה מפקידה לכתבת לא היתה בעיית החברתית היחידה של כרמלה. בשנת 1978, כאשר היתה בקורס כתבים, הכירה עורך תוכניות בכיר והתפתח ביניהם רומן. לימים הפך עורך התוכניות גירעון לביארי למנהל הרדיו. לא כולם ראו בעין יפה את העובדה שמזכירת הטכנאים לשעבר וחברתה של מנהל־הרדיו שואפת להיות עיתונאית.

כרמלה היילה דמעות רבות כעקבות הליח־שושים והבחישות מאחורי גבה. היא היתה נפגעת בקלות, לוקחת ללב ונוכח.

אך היו בקול־ישראל גם כאלה שעודדו אותה וראו את הפוטנציאל הטמון בה. אחרי שניתנה לה הודמנות עליידי גרעון הוד, בא רוד מרגלית,